

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. januar 2019
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Emilie Liv Loiborg
Sagsnr.: 2018-0030-1850
Dok.: 943095

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 227 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. december 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karin Gaardsted (S).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 227 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for den generelle praksis i Datatilsynet, når tilsynet bliver underrettet om, at virksomheder eller organisationer ikke opbevarer personfølsomdata korrekt, herunder om sagen med GoMentor er et enkeltstående tilfælde, jf. artiklen "Datatilsynet tav om datalæk fra terapiportal: "Det ville spolere efterforskningen"" fra Version2 den 29. november 2018?”

Svar:

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, der over for ministeriet har oplyst følgende:

”Datatilsynet er den centrale – uafhængige – statslige myndighed, der fører tilsyn med databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven samt lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger (retshåndhævelsesloven).

Det afgørende for Datatilsynet – tilsynets vision – er, at myndigheder og private kender og overholder reglerne for behandling af personoplysninger, og at borgerne kender og kan bruge deres rettigheder. Datatilsynet gør dette muligt og lettere gennem synlighed, information, dialog og kontrol. Det er samtidig Datatilsynets mission at rådgive om registrering, videregivelse og anden behandling af personoplysninger og føre tilsyn med, at myndigheder, virksomheder og andre dataansvarlige overholder reglerne på området.

Som det fremgår ovenfor, balancerer Datatilsynet således i sit daglige arbejde på en knivsæg. Tilsynet skal kontrollere og håndhæve efterlevelsen af databeskyttelsesreglerne, og derigennem opnå en indsigt i de problemer, der er i den private og offentlige sektor. Denne viden bestræber Datatilsynet sig i øvrigt altid på at omsætte til konkret vejledning og rådgivning til gavn for borgere, virksomheder og myndigheder mv. herhjemme. Herudover har Datatilsynet også en mere generel vejledningsforpligtelse, hvilket bl.a. udmønter sig i generelle vejledninger og hjemmesidetekster.

Datatilsynet kan i forlængelse heraf oplyse, at Datatilsynets reaktion – når tilsynet af borgere eller andre bliver underrettet om et brud på persondatasikkerheden – afhænger af det konkrete brud. Dette har været tilfældet både før og efter den 25. maj 2018, hvor databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven fandt anvendelse.

Hvis et konkret brud på persondatasikkerheden indebærer, at personoplysninger om borgere ligger frit tilgængelige på f.eks. internettet, vil Datatilsynet normalt med det samme – for at beskytte de registrerede borgeres interesser – rette telefonisk henvendelse til den ansvarlige for bruddet og bede virksomheden eller myndigheden om at få fjernet personoplysningerne. Datatilsynet vil samtidig hermed foretage den nødvendige bevissikring, som normalt er relativ simpel i forhold til personoplysninger, der ligger frit tilgængelige, f.eks. på grund af brud, der skyldes menneskelige fejl begået af ansatte mv.

Endvidere bemærkes, at i situationer, hvor Datatilsynet er i tvivl om, hvorvidt den ansvarlige virksomhed eller myndighed vil reagere på tilsynets telefoniske henvendelse, vil tilsynet følge op med et skriftligt påbud om at fjerne personoplysningerne inden en meget kort frist. Denne fremgangsmåde blev bl.a. benyttet i tilsynets sag med j.nr. 2013-631-0051, hvor der på en hjemmeside var blevet offentliggjort personnumre om en række politikere. Datatilsynet undersøger endvidere efterfølgende, om personoplysningerne er blevet fjernet, og følger herefter mere generelt op på sagen. Datatilsynet kontrollerer i den forbindelse bl.a., om der er sket underretning om bruddet til de berørte borgere.

Hvis et konkret brud på persondatasikkerheden derimod indebærer, at personoplysninger om borgere ikke ligger frit tilgængelige, men alene kan tilgås af et meget begrænset antal personer – eventuelt også kun forudsat kendskab til bruddets eksistens – vil Datatilsynet alt efter bruddets karakter og alvor nogle gange vælge at foretage en bevissikring af bruddet, inden tilsynet underretter den ansvarlige virksomhed eller myndighed herom. I disse situationer vil bevissikringen typisk være mere kompliceret, da bruddet ofte vil skyldes systemtekniske fejl fremfor menneskelige fejl.

Når Datatilsynet her vælger først at foretage bevissikring inden underretningen af den ansvarlige virksomhed eller myndighed, da skyldes dette, at én af Datatilsynets opgaver efter databeskyttelsesforordningens artikel 57 er at føre tilsyn med og håndhæve anvendelsen af forordningen. Datatilsynet kan ikke håndhæve overtrædelser af databeskyttelsesforordningen, hvis tilsynet ikke sørger for at have tilstrækkelig dokumentation for, at der foreligger en overtrædelse af reglerne, herunder reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 32 om, at dataansvarlige og databehandlere skal gennemføre passende sikkerhedsforanstaltninger.

Efter Datatilsynets opfattelse vil en løbende håndhævelse af overtrædelser af bl.a. databeskyttelsesforordningens artikel 32 om behandlingssikkerhed også generelt medvirke til en øget beskyttelse af de registrerede borgeres personoplysninger. Det er

i den forbindelse Datatilsynets klare indtryk, at virksomheder og myndigheder gør mere ud af at passe ordentligt på borgernes personoplysninger, hvis de oplever, at reglerne bliver håndhævet.

Datatilsynet evaluerer løbende sin håndhævelse og de erfaringer, tilsynet gør sig i forbindelse hermed. Dette sker i øvrigt i tæt samarbejde med politiet og anklagemyndigheden.

Der henvises i øvrigt til Datatilsynets bidrag til besvarelsen af spørgsmål nr. 228 fra Folketingets Retsudvalg.”